

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Hørt det har jeg, Han opstod

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Hørt det har jeg, Han opstod", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 553. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid142849/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

O, men see, den er borttagen,
Graven skinner lys som Dagen!

- 3 Englen i de hvide Klæder
Lyser fra den tomme Grav!
Glæd dig nu, hver Sjæl, som græder!
Glæd dig, Himmel, Jord og Hav!
Bryd i store Lovsang ud!
Frelste Verden, priis din Gud!
Priis din Frelser og Forsoner!
Engle-Røst fra Graven toner!

No. 300. *)

- 1 Hørt det har jeg, Han opstod,
Graven ei min Frelser giemmer,
Tvivl ei, Sjæl, med sjunkne Mod!
Herren ei dit Haab beskiæmmer!
Med Hans Vidner vil jeg følge,
Dagens Lys kan ei sig dølge.
- 2 Herren lyser paa min Vei,
Ei forblindet Sjæl Ham kiender,
Vankelmodig vakler jeg,
Ordets store Lys Han tænder,
Han mig Skrifterne oplader,
Haabets Straale Sjælen bader.
- 3 Hvad jeg hører, veed jeg ei,
Sælsomt dog sig Hjertet rører,
Underfuld paa Herrens Vei
Jeg Forjættelserne hører,
Mægtigt Hjertet i mig brænder,
Til jeg den Opstandne kiender.

*) Ogsaa *Ingenmans* uforandret.

4 Herre, lad i hellig Stund
Taagen falde fra mit Øie!
Aande-Synet mig forund,
Aande-Synet fra det Høie!
Staae for Sjælen aabenbaret,
Salig, hellig og forklaret!

No. 301. *)

1 Har Sorg og Frygt mit Lys udslukt,
Og er for Glæde Døren lukket
I mørke Hjerter-Kammer,
O Frelser, til bekymret Sind,
Du gaaer ad lukte Dørre ind,
Du ender al min Jammer.

2 Du bringer Lys, Du bringer Fred,
Du bringer Haab og Kiærlighed,
Du bringer Trøst i Nøden,
Korsnaglet Haand udrækker Du,
Jeg troer, og kommer Dig ihu
I Livet og i Døden!

3 Opstandne, naar jeg Dig kun seer,
Ei sørger jeg og frygter meer,
Hvad end jeg her skal lide,
De største Sorger blev mig smaa,
Naar dine Naglegab jeg saae,
Og Vunden i din Side!

4 Men ak, er Lyset længe slukt,
Ak, er fra Dig jeg udelukt,
Og skuer ei dit Komme,
O, lær mig troe hvad ei jeg saae!

*) Ogsaa af *Isagemans* uforvædet.